

Ελληνικές Κοινότητες της Νότιας Αφρικής

Την ίδια περίοδο που αναπτύσσονται οι Κοινότητες των Ελλήνων στις ΗΠΑ, τον Καναδά και την Αυστραλία, αναπτύσσονται και οι ελληνικές Κοινότητες της Νότιας Αφρικής. Η πρώτη Ελληνική Κοινότητα στη Νότια Αφρική ιδρύθηκε στο Κέιπ Τάουν το 1900 και επισημοποιήθηκε το 1903 όταν απέκτησε τον καταστατικό της χάρτη. Ανάμεσα στους σκοπούς της Κοινότητας ήταν «η ανέγερση ορθόδοξου ελληνικού ναού» (άρθρο 1 του καταστατικού). Αναφέρεται επίσης (άρθρο 21 του καταστατικού) ότι ένα από τα καθήκοντα του ιερέα της εκκλησίας της Κοινότητας είναι «να καταρτίζει τάξη σχολείου εάν υπάρχουν τέκνα ορθοδόξων Ελλήνων και να διδάσκει δωρεάν τουλάχιστον δύο ώρες την ημέρα την ελληνική γλώσσα». Η Ελληνική Κοινότητα του Κέιπ Τάουν έθεσε τους στόχους οι οποίοι χρησίμεψαν αργότερα ως παράδειγμα για τις άλλες Κοινότητες της Νότιας Αφρικής. Ανάμεσα στους στόχους αυτούς οι πιο σημαντικοί ήταν η ανέγερση εκκλησίας και η ίδρυση ελληνικού σχολείου.

Η δεύτερη Ελληνική Κοινότητα στη Νότια Αφρική ιδρύθηκε στο Γιοχάνεσμπουργκ το 1908. Αργότερα καθώς μεγάλωνε το Γιοχάνεσμπουργκ και τα προάστια του γινόντουσαν ανεξάρτητοι δήμοι, οι Έλληνες κάτοικοι των προαστίων ίδρυσαν δικές τους ανεξάρτητες κοινότητες οι οποίες διατηρούσαν δικές τους εκκλησίες και δικά τους κοινοτικά σχολεία.

Μητροπολιτικός ναός Κωνσταντίνου και Ελένης στο Γιοχάνεσμπουργκ.

Ο Άγιος Γεώργιος και η κοινοτική αίθουσα Κέιπ Τάουν.

Η Ελληνική Κοινότητα του Γιοχάνεσμπουργκ απέκτησε τη δική της εκκλησία το 1914, αφιερωμένη στους Αγίους Κωνσταντίνο και Ελένη. Ανάμεσα στους σκοπούς της Κοινότητας σύμφωνα με το καταστατικό της, είναι: α. να κτίζει και να συντηρεί μια ή πολλές ελληνικές ορθόδοξες εκκλησίες, ορφανοτροφεία, ή άλλα κτίρια και ιδρύματα, β. να ιδρύει, ανεγείρει και συντηρεί σχολεία, οικοτροφεία, όπου μετά τα κανονικά μαθήματα που διδάσκονται τα παιδιά στα τοπικά σχολεία θα διδάσκεται η ελληνική γλώσσα.

Η Ελληνική Κοινότητα του Γιοχάνεσμπουργκ ήταν και είναι η μεγαλύτερη και σπουδαιότερη Κοινότητα στη Νότια Αφρική εξ αιτίας του αριθμού των μελών της και του κοινωνικού και πολιτιστικού ρόλου της. Η Κοινότητα έχει σήμερα πέντε εκκλησίες και οκτώ απογευματινά σχολεία στις διάφορες γειτονιές του Γιοχάνεσμπουργκ. Από την Κοινότητα αυτή ξεκίνησε και η ιδέα της ίδρυσης του φημισμένου ημερήσιου σχολείου ΣΑΧΕΤΙ.

Η Ελληνική Κοινότητα της Πρετόρια ιδρύθηκε το 1908. Το πρώτο καταστατικό της ανέφερε ως κύριους σκοπούς της «τον συντονισμό, τη διοίκηση και τον έλεγχο των μη θρησκευτικών λειτουργημάτων της Ελληνικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, της σχολής της Κοινότητας, της Κοινωνικής Λέσχης, και άλλα». Εκτός από τις τρεις ιστορικές κοινότητες του Κέιπ Τάουν, του Γιοχάνεσμπουργκ και της Πρετόρια ιδρύθηκαν στη Νότια Αφρική, κυρίως μεταπολεμικά, και πολλές άλλες κοινότητες. Ο χάρτης που ακολουθεί δείχνει τις πόλεις στις οποίες υπάρχουν ελληνικές κοινότητες. Οι Κοινότητες αυτές είναι: του Μπλουμφοντείν, του Μπράκπαν, του Σπρινγκς, του Τζέρμιστον, του Άλμπερτον, του Μπενόνι, του Κρούγκερ-σντορπ, του Γουϊτμανκ, του Δυτικού Τρανσβάαλ, του Ράστενμπεργκ, του Ήστ Λόντον, του Πορτ Ελίζαμπεθ, του Κίμπερλι, του Βάαλ και του Γουέλκομ.

Οι κοινότητες των Ελλήνων της Νότιας Αφρικής.

Ο ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Πρετόρια.

Οι ελληνικές κοινότητες και τα άλλα ελληνικά σωματεία της Νότιας Αφρικής ίδρυσαν το 1975 την Ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων Νότιας Αφρικής. Η Ομοσπονδία έχει ως στόχο της τον συντονισμό των δραστηριοτήτων των ελληνικών κοινοτήτων και των άλλων οργανισμών της Νότιας Αφρικής. Στους στόχους της αναφέρονται η διατήρηση της ελληνικής γλώσσας, της ορθόδοξης θρησκείας και της πολιτιστικής κληρονομιάς των Ελλήνων.

Οι ελληνικές Κοινότητες στην Ευρώπη

Ελληνικές Κοινότητες που δημιουργήθηκαν από τους μεταπολεμικούς μετανάστες βρίσκουμε και στη Δυτική Ευρώπη. Δεν έχουν βέβαια την παράδοση των υπερατλαντικών κοινοτήτων, αλλά έχουν τη δική τους ιστορία και παίζουν το δικό τους ρόλο σε κάθε χώρα διαμονής. Οι ελληνικές κοινότητες της Ευρώπης είναι κατά κανόνα αστικές, σε αντίθεση με αυτές των ΗΠΑ που είναι εκκλησιαστικές (ενορίες). Στο Βέλγιο υπάρχουν Ελληνικές Κοινότητες στις πόλεις Αμβέρσα, Βερβιέ, Βρυξέλλες, Γενκ, Λιέγκ, Μους και Σαρλερουά. Μάλιστα η Ελληνική Κοινότητα της Αμβέρσας ιδρύθηκε το 1900 από Έλληνες ναυτικούς, ενώ οι υπόλοιπες είναι μεταπολεμικές και ιδρύθηκαν στις δεκαετίες του '50, '60 και '70.

Στην Ολλανδία λειτουργούν Ελληνικές Κοινότητες στις πόλεις Αϊντχόβεν, Αλμπλασερντάμ, Άμστερνταμ, Μάαστριχτ, Ρότερνταμ κ.λπ. Τόσο στο Βέλγιο όσο και στην Ολλανδία λειτουργούν δευτεροβάθμια όργανα των Κοινοτήτων για να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους. Πρόκειται για τις Ομοσπονδίες των Ελληνικών Κοινοτήτων.

Η Ελληνική Κοινότητα της Αμβέρσας που ιδρύθηκε το 1900, είναι η παλαιότερη στις Κάτω Χώρες. Η κάρτα τυπώθηκε το 1919.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ**

SALLE "AURORE"
CHEE DE MONS 722 , 1070 BRUXELLES
TEL: 520.01.09

25η ΜΑΡΤΙΟΥ 2000

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Ανακοίνωση για τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου από την Ελληνική Κοινότητα των Βρυξελλών.

Ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων Γερμανίας (ΟΕΚ)

Η Ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων Γερμανίας ιδρύθηκε το 1966 στη Στουτγάρδη. Στη δύναμή της ανήκουν 150 Ελληνικές Κοινότητες με περίπου 50.000 μέλη. Μελετά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες στη Γερμανία και προασπίζεται τα δικαιώματά τους. Συντονίζει τον αγώνα των μελών της και όλων των Ελλήνων στη Γερμανία και προωθεί στους αρμοδίους φορείς τα δίκαια αιτήματά τους.

Η ΟΕΚ αγωνίζεται για τη διατήρηση και καλλιέργεια της γλωσσικής και πολιτιστικής ταυτότητας των Ελλήνων μεταναστών και των παιδιών τους και εργάζεται για τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας και του πολιτισμού.

Επίσης, επιδιώκει τη δημιουργία στενών φιλικών σχέσεων μεταξύ των Ελλήνων και του γερμανικού λαού καθώς και των άλλων εθνικοτήτων στη χώρα διαμονής.

Για την επίτευξη των στόχων της, η ΟΕΚ συνεργάζεται με τους άλλους ελληνικούς συλλογικούς μεταναστευτικούς φορείς στη Γερμανία και την Ευρώπη, με τα ελληνικά και γερμανικά συνδικάτα (ΓΣΕΕ και DGB) καθώς και με τις δημοκρατικές, προοδευτικές οργανώσεις των Γερμανών και αλλοδαπών εργαζομένων.

Σε όλες τις Ελληνικές Κοινότητες συμμετέχει ενεργά η νεολαία, όπως στη χορευτική ομάδα ή σε εκδηλώσεις με θέματα προβληματισμού της νεολαίας. Συνεδρίαση της Νεολαίας της Ελληνικής Κοινότητας Νυρεμβέργης, 1987.

Παροικιακές Οργανώσεις

Η παροικιακή οργάνωση στις μεταναστευτικές παροικίες της διασποράς αρχίζει από τα τέλη του 19ου αιώνα. Όταν μιλούμε για παροικιακή οργάνωση αναφερόμαστε στην ίδρυση από τους πρώτους μετανάστες, κοινοτήτων, συλλόγων, εκκλησιών και σχολείων για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής στη νέα τους πατρίδα αλλά και για να διατηρήσουν τη γλώσσα τους και τον πολιτισμό τους.

Στις κοινότητες έχουμε ήδη αναφερθεί. Εδώ θα παρουσιάσουμε κάποιες άλλες μορφές παροικιακής οργάνωσης. Σημαντική θέση στις μορφές αυτές κατέχουν οι εθνικοτοπικοί σύλλογοι. Πρόκειται για συλλόγους που ενώνουν ανθρώπους από μια περιοχή (Κρήτες, Ηπειρώτες, Ρουμελιώτες, κ.λπ.) ή ακόμη από μια πόλη ή και ένα χωριό. Οι σύλλογοι αυτοί διαδραμάτισαν ένα σημαντικό κοινωνικό και ως ένα σημείο και πολιτιστικό ρόλο στη ζωή των πρώτων μεταναστών.

Σύλλογος Ελλήνων Ποντίων Φρανκφούρτης, ένας από τους πολλούς συλλόγους στη Γερμανία. Συλλόγους Ποντίων συναντούμε σ'όλες τις μεγάλες παροικίες της ελληνικής διασποράς. Στη Γερμανία λειτουργεί και η Ομοσπονδία Συλλόγων Ποντίων Γερμανίας.

Το ιδιόκτητο οίκημα της Λακωνικής Αδελφότητας Καναδά στο Μόντρεαλ.

Εκτός από τους εθnikοτοπικούς ιδρύθηκαν επίσης πολιτιστικοί σύλλογοι, φοιτητικοί σύλλογοι, επαγγελματικά ή εργατικά σωματεία, εμποροβιομηχανικά επιμελητήρια, διάφορες επιτροπές, σύλλογοι ηλικιωμένων, σύλλογοι αντιστασιακών, γυναικείες οργανώσεις, σύλλογοι φιλάθλων υποστηρικτών ελληνικών ποδοσφαιρικών σωματείων και άλλοι. Να σημειώσουμε επίσης την ύπαρξη της ΑΧΕΠΑ (American Hellenic Progressive Association) που έχει παραρτήματα και σε ελληνικές παροικίες εκτός ΗΠΑ. Υπάρχουν επίσης οι Ομοσπονδίες εθnikοτοπικών συλλόγων σε πολλές χώρες. Σε δευτεροβάθμιο ή και τριτοβάθμιο επίπεδο, έχουμε επίσης διάφορες άλλες μορφές παροικιακής οργάνωσης. Παράδειγμα το Ελληνοκαναδικό Κογκρέσο στο οποίο συμμετέχουν αντιπρόσωποι Κοινοτήτων, συλλόγων, κ.λπ.

Η Παγκρητική Ένωση Αμερικής γιόρτασε το 2005 τα 75χρονά της.

Το ιδιόκτητο οίκημα του Συλλόγου Κρητών Μόντρεαλ.

Ο Μακεδονικός Σύλλογος «Φίλιππος-Αλέξανδρος» του Μόντρεαλ.

Το οίκημα του Συλλόγου Ποντίων Μόντρεαλ ο «Εύξεινος Πόντος».

Το Κεφαλονίτικο Σπίτι στο Μόντρεαλ της Αδελφότητας Κεφαλλονιτών «Ο Αίνας».

Το κτίριο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων Νέας Υόρκης.

Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Τριών Ιεραρχών στη Νέα Υόρκη.

Η Παμμακεδονική Ένωση του Τορόντο.

Μέλη του Συλλόγου Ηλείων «Ερμής» στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου στο Τορόντο (δεκαετία '90).

Φωτογραφία από το 2ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Συλλόγων και Κοινοτήτων Σουηδίας (ΟΕΣΚΣ).

Κρητική Ένωση Ομόνοια, (Νέας Υόρκης 1930).

Το σημερινό «Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο», το οποίο στεγάζει την μία από τις δύο ελληνικές Κοινότητες την «Κοινότητα της Φραγκφούρτης Έσσης», τον «Ελληνικό Σύνδεσμο Γουνεμπόρων και Γουνοποιιών» με το όνομα «Προφήτης Ηλίας», όπως επίσης και εθνικοτοπικούς ελληνικούς συλλόγους.

Κρητική Ένωση Ομόνοια, (Νέας Υόρκης 1930).

Λογότυπο του Παγκοσμίου Συμβουλίου Κρητών.

Παναρκαδική Ομοσπονδία Καναδά.

Από τις εκδηλώσεις του Συλλόγου Ελλήνων Αντιστασιακών του Μόντρεαλ για τα 56 χρόνια από την ίδρυση του ΕΑΜ (Μάιος 1997).

Το οίκημα του Εργατικού Συλλόγου στην Avenue du Parc, πιο γνωστή στους Έλληνες του Μόντρεαλ ως Park Avenue.

Μέλη των Ελληνικών Φοιτητικών Συλλόγων συμμετέχουν στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου στο Τορόντο (δεκαετία 1990).

Η «Ολυμπιακή φλόγα» της Ελληνικής Κοινότητας του Τορόντο (δεκαετία 1990).